

Misszió és ami mögötte van

Szokták mondani: Más az elmélet és más a gyakorlat..., vagy Beszélni könnyű, de mi van mögötte..., vagy Jó lenne már valami kézzelfogható is látni a cigánymisszió eredményeiből..., vagy Jó-jó, de hogyan kell csinálni. A mostani TÜKÖR széles és színes skálát villant föl a lehetséges megközelítési módok közül, így az olvasók a cigánymisszió kulturális, oktatási, közösségi/gyülekezetépítő és munkateremtő aspektusát, illetve egy konkrét egyéni és társadalmi probléma keresztény megközelítési gyakorlatát mutatja be.

Cigány ételek bemutatója

Az emberi létezés több tényező is alapvetően meghatározza. A fizikális létfeltételek mellett (levegő, fény, hő, víz, élelem) a szellemieknek is döntő szerepe van. Mindenki valamilyen kulturális közegben nő fel – a természeti népek kultúrájától a rágógumi-kultúráig ezer és ezer variáns létezik. És hogy ki milyen kulturális közegben szocializálódik (vagy nem), az jelentősen meghatározza az életminőségét is. Az egészséges identitású ember nagyra becsüli saját kultúráját, egyben megadja az esélyt a másik kultúrában felnővőknek, hogy ugyanolyan mértékben értékelje a sajátját. Mindennemű kultúra (nemzeti, népi, vagy az úgynevezett magas kultúra) lehet az evangélium átadásának természetes közvetítője, „sörkorsolyája”, sőt annak kell lennie. Ezen összetevő figyelmen kívül hagyása hatalmas károkat tud okozni – még a keresztény misszióknak is.

A cigánymissziót e területen két szélsőséges megközelítés fenyegeti, és – meggyőződésem szerint – lehetetleníti, vagy torzítja el (hosszú távon bizonyosan). Az egyik, amelyik félreértelmezett Isten előtti egyenlőségre hivatkozva nem akarja figyelembe venni a kulturális másságot, ami megmutatkozik a hagyományok, szokások, gondolkodás, reagálás, nyelvhasználat, temperamentum stb. terén és homogén közegként kezeli nemcsak a cigányságot, de az egész társadalmat. Valamint vagy túldimenzionálja a kisebbségi

létből következő érzékenységeket, vagy egyáltalán nem számol velük. A másik, amikor túl nagy hangsúlyt kap a kultúra tisztelete, és ez gátat emel az evangéliumnak, engedéknnyé, elnézővé válik bizonyos életviteli jelenségek, jellegzetességek irányában, és bibliai alapelveket ad fel.

És akkor álljon itt egy olyan példa, ami a fenti megfontolásokra alapozva indult tíz éve a Tolna megyei Sárszentlőrincen, az evangélikus gyülekezetben: a Cigány ételek bemutatója megnevezésű program. Évi egy nyári alkalom csupán, ami több előnnyel is jár.

1. Természetes közeget teremt. A hívószó a főzés. A gasztronómia (a zene mellett) minden különbözősége ellenére az egyik leginkább nemzetközi, vagy inkább nemzeteken átívelő közös nyelv...
2. Közösséget teremt a gyülekezet és a gyülekezeteken kívüliek, települések, cigányok és magyarok, de a különböző cigány csoportok között is.
3. A cigány kultúra ismeretlen szegmenseit mutatja be nemcsak a magyaroknak, de maguknak a cigányoknak is – felkínálva nemcsak a megismerést, de a nagyra értékelés lehetőségét is.
4. Keretet teremt a végső cél, az evangélium hirdetésének, hogy a résztvevők megértsék: bármennyire is nagy érték a megbékélés, az építés, az előrejutás, a Babel utáni, érdek és előnyszerzés nélküli egyetértés egyedül Krisztusban lehetséges, az első pünkösd és az egyéni pünkösd révén.
5. Rá lehet irányítani a figyelmet arra, hogy a Bibliától, az Istentől távol áll a versenyszellem. Miközben ma a társadalmat teljes mértékben átszövi a verseny (a szépségversenytől a sporton, a gazdasági, fegyverkezési, oktatási, technológiai, innovációs, információs versenyen át egészen a főző-

versenyekig), addig itt mindenki azt mutatja be, azt kínálja, amivel nem kiténni, hanem szolgálni akart, amit eleve egy közösségnek szánt. Egy példa arra, hogy épp azt élhetik meg a résztvevők, hogy mindenki győztes lehet!

Praktikusan: A nap főzéssel kezdődik, a déli harangszót már mindenki letett fakanállal hallgatja, utána az ételért mondott énekléses, imádságos hálaadás mellett evangéliumhirdetés hangzik. A közös étkezés után kezdődik a kulturális műsor a templomban, gyülekezeti házban, szabadterén. A cigány kultúra széles skáláját mutatjuk be: cigány csoportok jellegzetességei, cigány irodalom (magyar és nemzetközi), cigányokról szóló irodalom, cigány képzőművészet (kiállítással, előadással, a résztvevőket alkotásba bevonással) és természetesen cigány zene az erdélyi népi gyűjtéstől kezdve a világzenebe hajló stíluson át a börtönben megtértek és onnan szabadultak énekes bizonyágtételéig. A nap közös tánccal zárul – szigorúan mindig élőzenére.

A kultúra Isten ajándéka. Élünk vele, élünk vele helyesen, élünk vele szépen. Miért ne lehetne akár még a jó hír célba juttatásának eszköze is?

Bakay Péter

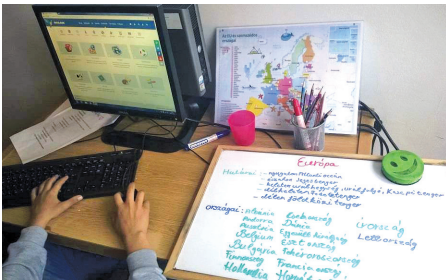

Hosszú út, lépésenként

A tanoda az a terep, ahol a cigánymisszió erőteljes, hosszú távú változást tud elérni, hiszen gyerekkorban még lehetséges ledolgozni a később hatalmasra dagadó hátrányokat. De milyen is az élet egy református tanodában? A választ keresve Piliscsabán jártunk, ahol Szép Mónika református lelkész és Binder Mátyás tanár osztotta meg velünk egy tanoda mindennapjait.

Hatalmas fákkal övezett kertben tágas, kétszintes ház: itt lelt otthonra a Piliscsabai Tanoda. A termekben íróasztal, számítógép, a falon foltvarrásból vidám tanoda-felirat. Itt találkozunk Binder Mátyással, a piliscsabai tanoda vezetőjével. Mátyás történelem és kulturális antropológia szakon végzett, tíz éve tanít, független kutatóként pedig különböző területek roma vonatkozásait vizsgálja (identitáspolitika, előítéletek, historiográfia).

„Eredetileg civil tanodaként indultunk 2013-ban, 2015 júniusában kerültként át egy svájci pályázati projektbe, amely a helyi református gyülekezeteken keresztül történik, így felvettem a kapcsolatot Mónikával.” – mutatja be Csoma Áronné Szép Mónikát, a tinnye-piliscsabai református lelkészt, aki férjével közösen tizenkilenc éve felelős Piliscsaba, Tinnye és Pilisjászfalu társsegyszolgálatáért.

„Örömteli egymásra találás volt: úgy éreztük, szelet fogott a vitorlánk és együtt folytattuk tovább, amit addig külön-külön elkezdtünk” – meséli Mónika. „A gyülekezetben komoly hagyománya van a cigányok közötti szolgálatnak. Csoma Krisztina, aki a saját telkét adományozta a gyülekezetnek templomépítésre, már az 1920-as évek közepétől missziói szolgálatot végzett a piliscsabai és tinnyei cigány családok között, az itteni cigánymisszió tehát vele kezdődött, és később sem maradt abba. Ez a hagyomány minket is folytatásra hív. Amikor tehát felvetődött a tanodával való közös munka lehetősége, az egyáltalán nem volt távoli, idegen ötlet. Az egész gyülekezet mellé állt, a könyvelési és projektvezetői feladatokat például a presbíterjeink végzik társadalmi munkában.”

A tanodák jellege mindig a helyi szükségletekhez és lehetőségekhez alkalmazkodik. Ami mindegyikben közös, a Tanoda Platform definíciója szerint a következő: „Civil vagy egyházi szervezet által működtetett, helyi sajátosságokra, gyermekek, fiatalok önkéntes részvételére és egyéni szükségleteire építő, hátránykompenzáló kezdeményezés, amely autonóm módon használt közösségi színtéren valósul meg. A személyiségfejlődés egészét szem előtt tartó komplex szolgáltatást nyújt, melyet az oktatási rendszerben kevésbé sikeres, a társadalmi perifériára szoruló gyermekek és fiatalok korlátozottan vagy egyáltalán nem érhetnek el.”

„Heti két délután tartunk foglalkozásokat. Ezeket alapvetően ketten vezetjük Karol kolléganőmmel, aki szociális mentori pozícióban van jelen a tanodában. – meséli Mátyás. „Rajtunk kívül mindig vannak önkéntesek is. Ők helyi lakosokból vagy a Pázmányon tanuló egyetemistákból kerülnek ki,

de középiskolások is egyre többször töltik el nálunk az ötenórás közösségi szolgálatot. Az itteni délutánokat tanulással kezdjük – kettőtől négyig tanulóidő van.” – folytatja Mátyás. Ehhez többletet jelent az itt használható infrastruktúra is, sok otthonban ugyanis nincs meg a csendes légkör, az íróasztal, vagy a sok feladathoz szükséges számítógép. Elakadás, nehézség esetén pedig segítenek az önkéntesek. Négytől már közösségi programok vannak, ez lehet foci, társasjáték vagy épp közös főzés. Ezek a programok legalább olyan fontosak, mint a leckeírás, ugyanis olyan készségeket fejlesztenek, olyan szokásokat alakítanak ki, amik a tanulók további életére is hatással lesznek. „Az egyik kedvenc példám erre a közös, együtt elfogyasztott uzsonna. A frissen érkező diákokra már nem nekünk kell rászólni, ha nem akarnak velünk egyszerre asztalhoz ülni, hanem a többiek teszik ezt meg, mert nekik erre már belülről jövő igényük van.” – avat be a mindennapokba Mátyás. Mónika a tanodai hitéletet is kiemeli: „Ünnepi alkalmakkor egy-egy Biblia körüli beszélgetés alkalmával hihetetlenül jó látni, hogy a diákjaink mennyire komolyan veszik a megbeszélte üzenetet: tétje, következménye van számukra és önmagukra vonatkoztatják.”

Molnár Illés

A Férfi Mozgalom

A cím alapján azt gondolhatnánk, hogy valamiféle polgárjogi kezdeményezésről van szó, amely a társadalom más rétegei között keresi a férfiak helyét. A Férfi Mozgalom nem polgárjogi kezdeményezés. Mindenek előtt az a célja, hogy letisztítsa, mit jelent férfinak lenni, és irányt mutasson, hogyan lehet férfivá válni.

A társadalom szélesebb rétegeiben az ösztönösség határozza meg leginkább, milyen az igazi férfi, de jelentős szerepe van ebben a példaképeknek is. A példaképeket vagy választjuk, vagy adottak a mindennapi kapcsolatok alapján, ám mindkét helyzetben lehetnek nagyon rossz hatással is. Napjaink-

ban legalább akkora azoknak a férfiaknak a száma, akik nem tudják időben megtalálni életük párját, és ezért egyedül, vagy a szüleikkel élnek, mint azoknak, akik már elváltak feleségüktől. Persze a korszellem diktálja a „szingli” életmódot is, amelyben nincs felelősségteljes párkapcsolat. Akik már elváltak, azért tették, mert kihűlt a kapcsolat, és ez a legkézenfekvőbb lépés. Elváltak, mert egy adódó lehetőség miatt hűtlenné lettek feleségükhöz. Elváltak, mert nem tudták megtalálni, és betölteni szerepüket a családban, inkább elmenekültek, vagy a feleségük hagyta el őket, vagy lett hűtlenné hozzájuk. Sorolhatnánk sok olyan tényezőt,

amiket ha nem veszünk figyelembe, és nem kezelünk, akkor a törés elkerülhetetlen. Sok család ezért működik alapszinten, látszólagosan, mert férj és feleség egy kimondatlan meg nem támadási szerződést kötnek, békén

hagyva egymást, csak ne kelljen a számukra kellemetlen problémákkal foglalkozni, azokat megoldani. Az ilyen körülmények teremtik azokat a példaképeket, amelyeket látva a fiúk nem lesznek férfiak, vagy torzul bennük a férfiasságról alkotott kép, és ez generációról generációra hathat.

A Pünkösdi Cigánymisszió ennek a problémának a kezelésére alkalmaz egy férfiak számára kialakított személyiségfejlesztő programot. A Férfi Mozgalom olyan példát állít a férfiak elé, amely segít helyreállítani a férfiasságról alkotott torz képet, és előhív egy reményteljesebb jövőt. Az eddig megvalósított kurzusok tapasztalatai alapján bátran állíthatjuk, hogy olyan gyakorlati program a Férfi Mozgalom, amely konkrét hiányokat, szükségeket kezel a résztvevők életében, családi kapcsolataiban.

Az ember Isten teremtménye, a Teremtő a saját képére, hasonlatosságára alkotta meg. Ezért a Mozgalom ehhez az alaphoz nyúl vissza, hogy megértesse a férfiakkal életük, létezésük alapvető célját.

„Aki hozzám jön, hallja beszédeimet, és azok szerint cselekszik: megmutatom nektek, kihez hasonló. Hasonló ahhoz a házépítő emberhez, aki leásott, mélyre hatolt,

és a kősziklára alapozott: amikor árvíz jött, beleütközött az áradat abba a házba, de nem tudta megingatni, mert jól volt megépítve. Aki pedig hallotta beszédeimet, de nem azok szerint cselekedett, az hasonló ahhoz az emberhez, aki alap nélkül a földre építette a házat: beleütközött az áradat, és azonnal összeomlott az a ház, és teljesen elpusztult.” Lk 6,47-49.

Az ösztönösen élő férfiak számára Jézus szavainak a kutatása, megértése és befogadása, a büszkeségük megsértését, önállóságuknak, önrendelkezésüknek a feladását jelentené, ezért elvetik. Annak a férfinak viszont, aki minden helyzetben győztesen akar élni, alapvető érdek. A Férfi Mozgalom anyaga erre az igazságra irányítja rá a résztvevők figyelmét, és hozza létre azt az alapot, amelyen a fennálló krízisek kezelhetővé válnak. Ezen az új alapon ad útmutatást a különböző családi kapcsolatok helyes viszonylatára egyszerű gyakorlati lépések bemutatásával. A program lebonyolítása rugalmasan alakítható a célközönség életritmusához. Leggyakrabban a tábori jellegű alkalmazva két napig tartó kurzust szervezünk, ahol a résztvevők kikökenve a megszokott életritmusból egy azonnali,

mélyenszántó élményben részesülnek. Ebben az esetben két-három hónappal később, úgynevezett utógondozó alkalmon segítjük őket abban, hogy a hallottakat végképp beépítsék a mindennapok gyakorlatába. Más helyzetekben esténként megtartott rövid előadásokkal, több héten át tartó képzésben segítünk a helyes életvitel kialakításában, és megtartásában.

A fiaknak apára, az asszonyoknak szerető, gondoskodó, védelmet nyújtó férjre van szükségük. Hímneműnek születünk, de csak a döntéseink alapján válunk férfivá. A Férfi Mozgalom a felelősség vállalását mint célt szeretné a férfiak elé helyezni.

Szentesi Zoltán

Közösség a közösségben

A közösség kapcsán valaki egyszer azt írta, hogy a Biblia a közösségfejlesztés egyfajta története. Számba veszi a kudarcokat és rámutat azokra a tényezőkre, amelyek hozzájárulnak a jó kapcsolatokhoz.

Mindenki fejében él egy ideál azzal kapcsolatban, hogy milyen a jó közösség Istennel és az emberrel. Minden jó közösség legfőbb ismérve az „együtt, közösen” tenni akarás, munkálkodás egy kitűzött cél eléréseért annak érdekében, hogy az adott közeg biztonságát és segítséget jelentsen, lehessen számítani a tagokra, ha szükség van. A közösségben a sikeresek, érettek, egészségesek, árvák, az elesettek és özvegyek egyaránt fontosak.

A keresztény közösségünk emellett rendelkezik azzal a plusszal, hogy nemcsak egymással, de magával a Teremtő Istennel is kapcsolatban, közösségben lehet, és ez

hozzájárul a különböző háttérű emberek krisztusibbá válásához.

Tehát a közösségünkben – amint az egész keresztény egyházban – a holisztikus szemléletnek kell érvényesülnie, vagyis misszióknak az egész embert érintenie kell.

Hogy is állunk mi cigányok a közösségeinkben?

Egykor a cigány közösségeinkre a közös sors vállalása és abban való osztozás volt a jellemző, értékeink, önazonosságunk, nyelvünk bölcsőjét jelentették. Érzékenyek voltunk a másik problémájára, gondjaira és örömeire. A szó szoros értelmében minden közös volt. Az évek során azonban a globalizáció és az asszimilációs romboló törekvések hatottak és mai napig hatnak közösségeinkre, melynek eredménye a leépülés, a szétesés.

Lassan elfelejtjük, mit jelent a „közösség” szó. Mégis sokaknak a gondolataiban, vágyaiban él a közösség, és hiányként fogalmazódik meg. Mit lehet tenni?

A közösséget – úgy gondolom – elő lehet hívni, világra jöttét elő lehet segíteni. Ma a szaknyelv talán úgy fogalmazza ezt meg, hogy közösségfejlesztés.

Szeretnék egy kis betekintést nyújtani a tuzséri baptista misszió közösségfejlesztő tevékenységébe.

Közösségi házuk az 1500 fős cigánytelep elején található, amely a faluban élő embereket hivatott szolgálni.

A Csillagpontot egy komplex telepprogram keretében hozták létre. A régi gyülekezeti épületet korszerűsítették és bővítették, amelyet 2013-ban adtak át. A Csillagpont épület kezdetben sok feszültség forrása volt, mivel a helyi keresztény és nem keresztény cigányság szemében egyfajta szentségtörésnek számított, hogy „Isten háza” közösségi épületté vált, még akkor is, ha mindez az ő társadalmi érvényesülésüket is szolgálta sok minden más mellett. Természetesen mindez visszavezethető a nyílt kommunikáció és a témáról való alapos tanítás hiányára, illetve a téma tabuként való kezelésére.

A gyülekezeti terem mellett mosókonyha, fürdőhelyiség, főzőkonyha és irodahe-

lyiség található. Az épülethez tartozik egy nagyobb kert, ahova gyümölcsfákat ültettek, és zöldségtermesztésre is van lehetőség. A faluban minden szükségben lévőknek lehetőséget biztosítunk mosásra, fürdésre, emellett ügyeik intézéséhez segítséget kérhetnek.

Az épülethez tartozó kertet néhány cigányasszonnyal együtt műveljük. A megtermelt zöldségeket az asszonyok hazavihetik, ezzel segítve őket a megélhetésükben. A telepen élő iskoláskorú gyerekeket – amennyiben igénylik – támogatjuk tanulmányaikban, ezzel lehetőséget teremtve a felzárkózásra és továbbtanulásra.

Jövőbeni célunk, hogy a kisgyermekes anyukáknak baba-mama klub keretében lehetőséget biztosítsunk, hogy ők is megélhessék, hogy a közösségünk részei. Szeretnénk továbbá közösségi kemencét építeni és főzőtanfolyamot indítani, ahol kicserélhetik az emberek a tapasztalataikat, továbbvihetik a hagyományos recepteket, és újakat tanulhatnak.

A szociális feladatok mellett nem törpülhet el a gyülekezeti életünk, ahol hitünket, Istennel és egymással való kapcsolatunkat is ápolhatjuk, ahol lelkiileg megújulhatunk. Közösségünknek több

korosztályt célzó keresztyén alkalmak is vannak, amelyek között megtalálhatóak: imaóra, bibliakör, törekvők alkalmak, gyermek és ifjúsági órák, istentisztelet, családlátogatások.

A közeljövőben bemenetési ünnepre kerül sor, amire azok a hittestvéreink készülnek, akik meghallották a Jó Pásztor hangját, és hívására vele közösségbe kerülve követni kezdték őt.

Mindezeket összefoglalva célunk, hogy a Csillagpont a „találkozások” helye legyen, Istennel és emberrel.

Puporka Gusztáv

Kis kertek – nagy tervek

Kisvaszar 300 fős baranyai település a Mecsek lábánál. Dombóvártól és Komlótól is 17 km-re van. Amíg Komlón működtek a bányák és az országban az építőipar, addig ebben a faluban jól éltek az emberek. Az épületek ma is arról tanúskodnak, hogy láttak jobb napokat az itt élő svábok és romák. Festői környezet veszi körül a falut, de nincs munkalehetőség és a mezőgazdaságot nem tanult, nem gyakorlott lakosság nem tudja kihasználni a jó talajadottságokat.

A dombóvári metodista gyülekezetünk a 90-es években kezdett missziói munkát a faluban. Ingatlant is vásároltunk, ahol istentiszteleteket, gyermekfoglalkozásokat tartottunk. A házat körülvevő területen gazdálkodni kezdtünk a helyi közösséghez tartozókkal. A gazdálkodás nem volt lelkes és folyamatos. Mindig szükség volt arra, hogy legyen külső motíváló tényező. Elsősorban támogató, segítő szeretet kellett, hogy haladjanak lelkiileg és fizikailag a kisvaszari testvérek.

2013-ban a Magyar Ökumenikus Segélyszervezet TANDEM pályázatába mi is bekapcsolódhattunk. A képzések nagyon jó közösségformálók is voltak. Már nemcsak a gyülekezeti alkalmakon voltunk együtt, hanem a hét másik két napján növénytermesztést és állattenyésztést tanultunk. A képzések főleg a téli hónapokban folytak, tavasszal pedig kint dolgoztunk a földeken, és az udvarok benépesedtek először tyúkokkal, majd kecskék és nyulak is csatlakoztak hozzájuk.

A „Kis Kert – Nagy Terv” projektben tudtunk traktort és más gépeket vásárolni. Most már meg tudtuk művelni a kerteket! A program végeztével is folytatódott a munka. Azt lehet mondani, hogy most több az ered-

ménye, mint a pályázat idején! A falunak 15-20%-a tartozik többé-kevésbé a közösséghez. A többiekben van egy kis irigység, és nem mondhatni, hogy támogatóan állnának a közösségünkhöz. Az első években a kukoricából nem sokat tudtunk leszedni mire megérett... Úgy látjuk, hogy nem baj, ha idő előtt leszedték, legalább addig sem éheztek, akik megették – végül is ezért ültettük.

Volt olyan évünk, amikor a burgonyából olyan gazdag termés volt, hogy minden családnak jutott egészen az újig. A bab, borsó, tök megtöltötte a hűtőládákat. Ez az első olyan évünk, amikor nem közösen dolgoztunk a kertekben. Mindenki kapott 5-6 ezer forint értékben vetőmagot, a területeket megműveltük a gépekkel, és mindenkinek az ültetéstől a betakarításig el kell végezni a feladatokat. Természetesen ott vagyunk, segítünk, ha szükséges. Az egyházi területre gyümölcsfákat telepítettünk, amit a közösség fog feldolgozni, elfogyasztani. Van még egy üres területünk, ahova birsalmafákat kezdtünk el ültetni, ezeket kimondottan jóvedelem-forrásnak szántuk.

Ennek az útnak voltak – tudjuk, hogy lesznek is – mélységei. Érték a közösséget családások, elhagytak minket emberek. A pályázat során gyülekezeten kívülieket is be-

vontunk, de nem állták meg a helyüket, nem maradtak közöttünk. Ezek fájnak. Szerettük ezeket az embereket, és most hiányoznak.

De az örömdetes esemény több, és ezért nagyon hálásak vagyunk! Nagyon értékes, szorgalmas embereket ismertünk meg. Isten munkálja a becsületességet, odaszánást, hűséget mindannyiunkban. Ő akarja az itt élők üdvösségét, hálásak vagyunk, ahogy azt munkálja!

Sokféle szükséggel élnek az emberek ebben a faluban. A gyülekezeti tagok is hiányt szenvednek időről időre. Ezek között tanulgatjuk, hogy kicsoda Isten.

Egyik testvérünk egyik nap ezt az ígét olvasta: „*Az én Istenem pedig be fogja tölteni minden szükségéteket.*” *Filippi 4,19.* Nagyon megörült az ígéretnek. Hálaadással imádkozott. Amikor elment a feladatait véggezni, megrohmozta a gondolatok, hogy ő olyan nagyon bűnös, kevésbé tud úgy élni, ahogy Isten ígéri tanítja. Különben is: Isten pont az ő bajával foglalkozna? Az egész ígétet már szinte semmisnek tekintette. Amikor délután konkrétan megkapta a választ, a nagy hála mellett a szégyen is előntötte, hogy engedte a gonosznak, hogy Istent ne annak tekintse, aki. Megtanulta, hogy Isten előtt nem kell valakivé lenni, ő úgy szeret, amilyenek vagyunk, semmi nem csökkenti a szeretetét. Isten minden részletet ismer az életünkben: „*Tudod, ha leülök, vagy ha felállok... gondod van minden utamra*” *Zsoltárok 139, 2-3.*

Isten tudja mire lesz szükségünk, ő tart minden szálát kezében, és ő igazgatja sorunkat! Rá mindig számíthatunk.

Kívánják ezt a tapasztalatot minden kedves testvérüknek:

a dombóvári és kisvaszari metodisták